

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2025, ΤΕΥΧΟΣ 22

Χαίρε

Απάνθισμα στίχων

«Εμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος.»

(Προς Φιλιππισίους α', 21)

«Γιατί για μένα το να ζω σημαίνει ζωή με τον Χριστό, και το να πεθάνω είναι κέρδος.»

«Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἥτις αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ· ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες, οἷον εἶδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.»

(Προς Φιλιππισίους α', 27 - 30)

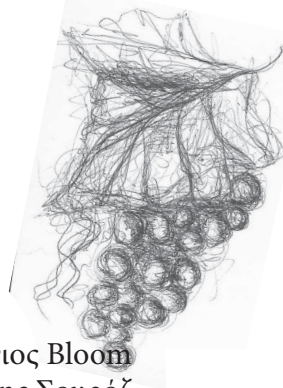
«Εσεῖς προσέξτε μόνο να ζεῖτε με τρόπο αντάξιο του ευαγγελίου του Χριστού, ὥστε εἴτε βρίσκομαι ανάμεσά σας και σας βλέπω εἴτε βρίσκομαι μακριά σας, να πληροφορούμαι για σας ὅτι εἴστε σταθεροί και σας ενώνει το ἴδιο πνεῦμα, ὅτι αγωνίζεστε σαν ἕνας ἄνθρωπος για την πίστη του ευαγγελίου· και ὅτι σε τίποτα δε σας φοβίζουν οι εχθροί σας. Τούτο εἶναι γι' αυτούς σημάδι απώλειας, ενώ για σας σημάδι σωτηρίας και προέρχεται ἀπὸ τον Θεό. Γιατί σ' εσάς δόθηκε το χάρισμα, ὄχι μόνο να πιστεύετε στον Χριστό, ἀλλὰ και να υποφέρετε γι' αὐτόν, διεξάγοντας τον ἴδιο ἀγῶνα που εἶδατε να διεξάγω ἐγώ, και που τώρα μαθαίνετε ὅτι τον συνεχίζω.»

Από την Αγία Γραφή

Κήρυγμα Ευαγγελικό

Κυριακή Δ' Λουκά

Αντώνιος Bloom

Μητροπολίτης Σουρόζ

Παραβολή του σπορέως

Πόσο οικεία, και πόσο απλή μας φαίνεται η σημερινή Παραβολή του σπόρου και του σπορέως· και όμως πόσο σχετική είναι με μας, πόσο περισσότερο θα πρέπει να τη σκεφτούμε. Λησμονούμε την εικόνα του σπορέα και του σπόρου, όπως φαίνεται μέσα από την παραβολή, δεν βλέπουμε την εικόνα του Χριστού να περπατάει στους δρόμους και τα μονοπάτια της Γαλιλαίας και της Ιουδαίας· και παντού όπου πήγε, οι άνθρωποι έρχονταν στην άκρη του δρόμου, επειδή είχαν ακούσει, όπως είχε ακούσει ο Τυφλός, για τον οποίο μιλάει ο Απόστολος Μάρκος, ότι ήταν Δάσκαλος, ότι τα λόγια του ήταν αληθινά, ότι έφεραν τη δύναμη της ζωής.

Και οι άνθρωποι ήρθαν και γέμισαν τους δρόμους και άκουσαν. Κάποιοι ήταν έτοιμοι για το μήνυμα της σωτηρίας· κάποιοι αγωνιούσαν, και έκαναν στον εαυτό τους ερωτήσεις που μέχρι τότε κανείς δεν μπορούσε να απαντήσει. Αλλά ήλθαν άλλοι άνθρωποι, όπως τόσοι πολλοί έρχονται τώρα σέναν ιερέα, σέναν ευαγγελιστή, σέναν ηγέτη οποιασδήποτε παράταξης, ήλθαν να δουν έναν άνθρωπο που κάποιος τους μίλησε γι' αυτόν, ν ακούσουν τι είχε να πει. Δεν απαντούσε σε καμιά από τις ερωτήσεις τους, δεν ικανοποιούσε καμιά από τις ανάγκες τους, εκτός ίσως από την επιθυμία να δουν κάποιον που ήταν ξεχωριστός, κάποιον μοναδικό για την εποχή του. Άκουσαν τον λόγο του, αλλά δεν τον κράτησαν μέσα τους, τον βρήκαν όμορφο, αληθινό αλλά δεν πήγαν πιο πέρα. Άκουσαν λόγια, δεν άκουσαν την κραυγή της ψυχής τους που πεινούσε για λόγο αληθείας.

Έτσι, όταν Εκείνος είχε διαβεί, όλοι επέστρεψαν στις συνηθισμένες τους ασχολίες, στην κανονική τους ζωή. Θα μπορούσαν να έχουν πάει στο σπίτι και να έχουν επαναλάβει αυτά τα λόγια, λέγοντας «δεν ήταν θαυμάσια; δεν μίλησε ωραία; » και έπειτα επέστρεψαν στην συνηθισμένη, καθημερινή ζωή τους...

Άλλοι που στάθηκαν στην άκρη του δρόμου, δέχτηκαν το μήνυμα με συγκίνηση, κάτι αναδεύτηκε στην καρδιά, στο μυαλό τους, τους έδωσε απάντηση σε κάτι. Και το δέχτηκαν, το αγκάλιασαν, και επέστρεψαν στην οικία τους· αλλά τη στιγμή που δεν ήταν πια στον δρόμο, τους κυρίευσαν οι ανησυχίες του σπιτιού τους. Υπήρχαν τόσα πράγματα στη ζωή τους να κάνουν, να σκεφτούν, δεν υπήρχε καιρός να συλλογιστούν ξανά και ξανά τα λόγια που είχαν ακούσει, δεν υπήρχε καιρός να καθίσουν με ηρεμία και να φανταστούν το πρόσωπο που είχαν δει, να ξαναθυμηθούν τη φωνή που είχαν ακούσει.

Υπάρχει άλλη μία παραβολή που μιλά για εκείνους που είχαν κληθεί στο Γαμήλιο Βασιλικό Δείπνο. Άκουσαν το κάλεσμα, ήξεραν ότι είχαν κληθεί προσωπικά, αλλά μπόρεσαν να πάνε; Ο ένας είχε αγοράσει έναν αγρό, ήταν ριζωμένος σ αυτόν, δεμένος με αυτόν, φυλακισμένος. Άλλοι είχαν αγοράσει πέντε ζευγάρια βόδια, έπρεπε να τα δοκιμάσουν, έπρεπε κάτι να κάνουν στη ζωή, ένα επάγγελμα, μία εργασία- η απλά κάτι που επειδή αφορά την προσωπική μας ζωή, έχει πολύ μεγάλη σημασία, όπως η τελευταία περίπτωση εκείνου που είχε παντρευτεί. Πώς μπορούσε να ξοδέψει χρόνο για κάποιον άλλον;

Αυτοί είναι οι άνθρωποι που δέχονται τον λόγο του Θεού, που τον δέχονται αληθινά στην καρδιά τους, αλλά υπάρχουν τόσα πολλά πράγματα που έχουν σημασία. Θα το κάνουμε αύριο ή αν μπορούσαμε μοναχά να αλλάζαμε το μήνυμα του Κυρίου με ένα πιο εφικτό, πιο απλό, να μην είναι τόσο απόλυτο όσο αυτό;

Και έπειτα, εκείνοι που δέχονται τον λόγο του Θεού, όπως η πλούσια γη που θα μπορούσε να λάβει το μήνυμα της σωτηρίας, δέχονται τον σπόρο και καρποφορούν. Εκείνοι οι άνθρωποι δεν ήταν απλά καλύτεροι άνθρωποι, πιθανόν δεν ήταν καλύτεροι· ήταν άνθρωποι που είχαν ένα ερώτημα στον νου και την καρδιά, άνθρωποι που είχαν καημό, που η καθημερινή ζωή τους ήταν πολύ περιορισμένη, μικρή, άνθρωποι που είχαν συνείδηση ότι η ψυχή τους είναι απέραντη και δεν μπορούσε να γεμίσει από τα ασήμαντα της καθημερινότητας ούτε καν από τα ευγενικά και καλά πράγματα της ζωής. Αποδέχτηκαν το μήνυμα βαθιά μέσα στην καρδιά τους και αυτό επειδή έδωσε απάντηση στις ανάγκες τους, η ζωή τους καρποφόρησε.

Τώρα ας το εφαρμόσουμε στη δική μας ζωή. Πόσοι από εμάς

ακούν τα λόγια του Ευαγγελίου, τα λόγια του κηρύγματος, μελετούν βιβλία ενδιαφέροντα με βάθος και τα διατηρούν στη μνήμη τους, τα χαίρονται- αλλά μέχρι εκεί; Μπορούν να τα επαναλάβουν, να τα μεταδώσουν στους άλλους, αλλά αυτό είναι όλο.

Και υπάρχουν τόσοι πολλοί από εμάς που έλαβαν το μήνυμα με ενθουσιασμό, με πάθος, γνωρίζοντας ότι είναι πράγματι η απάντηση στη λαχτάρα, την πείνα, το μεγαλείο που υπάρχει μέσα μας· αλλ' όμως η ζωή είναι τόσο σύνθετη, έχουμε τόσα πράγματα να κάνουμε! Και σ' όλη τούτη την πολυπλοκότητα και το καθημερινό «γίγνεσθαι», τα λόγια που ακούσαμε, παραμερίζονται για μια άλλη μέρα, για μια άλλη φορά, όταν θα είμαι αρκετά μεγάλος για να έχω οποιεσδήποτε ανησυχίες. Τότε θα μπορώ να στραφώ πίσω και να θυμηθώ εκείνη τη λαμπρή στιγμή που η ζωή ξεδίπλωσε όλο το μεγαλείο της. Την κρατώ στην μνήμη μου!

Τι συμβαίνει με μας; Δεχόμαστε το μήνυμα και αυτό καρποφορεί μέσα μας;

Πώς μπορεί το μήνυμα να μας αγγίξει; Θυμάμαι έναν Ρώσο ιερέα να μου λέει· «μελετώ καθημερινά το Ευαγγέλιο και πολύ σπάνια η ζωή μου ανταποκρίνεται σ' αυτό. Αλλά το μελετάω καθημερινά, γιατί δεν γνωρίζω ποτέ κατά πόσο σήμερα, αύριο ή κάποια άλλη ημέρα θα είμαι η άγονη πλευρά του δρόμου ή τα αγριόχορτα, κατά πόσο τούτος ο λόγος θα πέσει σε ένα μικρό κομμάτι γης μέσα μου, ικανό να τον δεχτεί και να φέρει καρπούς».

Δεν είναι τόσο απλό, τόσο ενθαρρυντικό; Όλοι μας βρισκόμαστε και στις τρεις περιπτώσεις που περιγράφονται στην παραβολή του Ευαγγελίου. Αλλά εάν δώσουμε μια ευκαιρία στον Κύριο που μιλάει, στον Κύριο που διαβαίνει από τη ζωή μας, που κρούει την πόρτα της καρδιάς μας από καιρό σε καιρό, θα δεχτούμε το μήνυμα με χαρά. Με τον καιρό, θα φθάσει στο βάθος της καρδιάς μας, στον πυρήνα της ζωής μας και θα είναι η απάντηση που θα την αλλάξει.

Επομένως, ας ακούμε μέρα με τη μέρα τα λόγια του Ευαγγελίου, ας ακούμε τη φωνή της συνείδησής μας, ας ακούμε τι μας λέει ο βαθύτερος εαυτός μας για τη ζωή, την αλήθεια, την πραγματικότητα. Και από καιρό σε καιρό, θα έχουμε το γόνιμο έδαφος που να μπορεί να φέρει καρπούς.

Αυτή η παραβολή, η τόσο απλή, η τόσο ξεκάθαρη, αν μοναχά την εφαρμόσουμε, μπορεί να είναι το ξεκίνημα μιας νέας ζωής. Αμήν.

Πηγή: <https://kirigmata.blogspot.com/2022/10/bloom.html#more>

ΘΑΥΜΕΤΟς Ο ΘΕΟς ΕΝ ΤΟΙς ΑΝΤΙΟΙς ΑΥΤΟΥ

Υπάρχει ζωή που δεν αξίζει;

Η Αλεξάνδρα με νοητική υστέρηση

Νικολάου μητροπολίτου Μεσογαίας και Λαυρεωτικής

Προ ετών γνώρισα ένα μικρό κοριτσάκι, την Αλεξάνδρα, με κάποιας μορφής αυτισμό και εμφανή δυσκολία στην επικοινωνία. Οι ψυχολόγοι ήταν αποκαρδιωτικοί για την εξέλιξη του παιδιού. Οι γονείς δεν το άντεχαν, ιδίως η μητέρα· τρελαινόταν στη σκέψη και μόνο. Περιήλθαν διάφορους ειδικούς. Όλοι το ίδιο. Το παιδί έδειχνε να δυσκολεύεται πολύ στην επικοινωνία και την αντίληψη. Ήταν κλεισμένο στον εαυτό του. Έγινε οκτώ χρονών. Δεν το δεχόταν κανένα σχολείο. Έχασε δύο τάξεις.

Οι γονείς δεν είχαν σχέση με την Εκκλησία. Ήταν κάπως αδιάφοροι, ίσως ορθολογιζόμενοι άθεοι. Δεν είχαν σχέσεις με εικόνες και καντήλια. Δήλωναν αγνωστικιστές. Κάποιοι φίλοι τους τούς έπεισαν να πάνε σέ έναν πνευματικό, γλυκό άνθρωπο, αληθινό ψυχολόγο.

Μέσα στην απόγνωσή τους πήγαν και τον συνάντησαν. Ο άνθρωπος με πολλή αγάπη και γλυκύτητα τους ειρήνευσε κάπως.

-Τη λύση, τούς είπε, θα τη δώσει μόνη της η Αλεξάνδρα. Αυτά τα παιδιά προσελκύουν τη χάρη του Θεού με ιδιάζοντα και ασυνήθη τρόπο. Την «αδικία» που σας έκανε ο Θεός θα βρει τρόπο να την αποκαταστήσει ο Ίδιος.

-Μα, πάτερ, πήγαμε στους πιο ειδικούς και όχι μόνο σε έναν και δύο. Κανείς δεν μας δίνει κάποια ελπίδα. Το εξέτασαν το παιδί, το είδαν και το ξαναείδαν, όλοι μάς τονίζουν ότι πρέπει να συμφιλιωθούμε με την πραγματικότητα μια ώρα γρηγορότερα για να ηρεμήσουμε κάπως. Αλλά εγώ δεν το αντέχω, λέει η μητέρα. Δηλαδή δεν θα πάει στο σχολείο με τα άλλα παιδιά; Θα γίνει τριάντα χρονών και θα περιφέρεται σαν μια ανέκφραστη μάζα μέσα στο σπίτι;

-Πολύ καλά κάνατε και πήγατε στους επιστήμονες. Ο Θεός όμως ξέρει να διαψεύδει και τους κορυφαίους της γνώσης. Αυτοί ξέρουν τα φαινόμενα· Εκείνος παρεμβαίνει στα μυστικά. Η Αλεξάνδρα, να ξέρετε, κρύβει μέσα της έναν πλούτο που μόλις βρει τον τρόπο και τον φανερώσει θα θαυμάσετε όχι μόνο το παιδί αλλά και τον Θεό. Αυτά τα παιδιά τα αγαπάει διπλά ο Θεός, απάντησε ο ιερέας και σιώπησε. Εσείς να επιμένετε να βρείτε σχολείο για να πάει. Ρωτήστε, πιέστε, διαμαρτυρηθείτε με ευγένεια. Κάτι τελικά θα γίνει.

Πράγματι, ύστερα από πολλές απογοητεύσεις και απορρίψεις, συναντούν μια νεαρή ψυχολόγο, η οποία δείχνει ενδιαφέρον για την περίπτωση όσο κανείς άλλος. Μέσα στο γραφείο υπάρχουν βιβλία, μολύβια, ένας σωρός αντικείμενα. Υπάρχει και μία εικόνα της Παναγίας. Το κορίτσι περιφρονεί τα πάντα και πλησιάζει την εικόνα προσπαθώντας να τη χαϊδέψει. Είναι κοντό και δεν φτάνει. Επιμένει. Πλησιάζει η ψυχολόγος και το σηκώνει στα χέρια της. Αυτό απλώνει το χεράκι του και με χαρακτηριστική τρυφερότητα θωπεύει την εικόνα. Σε λίγο, κατά τη διάρκεια της συζητήσεως, η μικρή Αλεξάνδρα προσέχει τον σταυρό στο στήθος της κοπέλας, που την κρατάει στην αγκαλιά, και θέλει να παίξει με αυτόν. Σκύβει και τον φιλάει. Ποτέ δεν είχε δει στο σπίτι της εικόνα και φυσικά δεν ήταν καθόλου εξοικειωμένη με ασπασμούς σταυρών και εκκλησιαστικών αντικειμένων. Όλο αυτό αιφνιδιάζει τους γονείς, οι οποίοι και εκφράζουν την απορία τους. Η ψυχολόγος υποδουλώθηκε στην αγάπη της Αλεξάνδρας. Την κατέκτησε.

Με τη βοήθειά της, ύστερα από δύο χρόνια βρίσκεται ειδικό σχολείο που την δέχεται δοκιμαστικά. Με την πολλή της αγάπη, η ψυχολόγος αναδεικνύει τα κρυμμένα χαρίσματά της. Η Αλεξάνδρα ξαφνιάζει με τις ικανότητές της. Κερδίζει τη συμπάθεια όλων ανεξαιρέτως. Οι γονείς ζητούν να περάσει από tests, μήπως και κερδίσει καμία τάξη. Δίνει εξετάσεις

και πράγματι εντυπωσιάζει. Σε τρεις μήνες είναι σαφώς καλύτερη από όλους τους συμμαθητές της. Είναι από τους πρώτους. Μεταπηδάει σε κανονικό σχολείο. Έχει τρομακτική μνήμη. Θυμάται τις πρωτεύουσες όλων των χωρών. Μαθαίνει Αγγλικά και Γαλλικά που όλοι τρίβουν τα μάτια τους. Δυσκολεύεται στα Μαθηματικά. Είναι όμως καταπληκτική στην ανάγνωση και την ορθογραφία. Δεν κάνει λάθη. Ζωγραφίζει εξαιρετικά και επινοητικά. Δεν αντιγράφει. Και κυρίως είναι ένα εξαίρετο και ταπεινό παιδάκι. Όλοι τη λατρεύουν και παίζουν μαζί της. Μερικά παιδιά βλέπουν τη διαφορετικότητά της και την προκαλούν. Αυτή μπερδεύεται, αλλά δείχνει να συγχωρεί αμέσως. Το χόμπυ της η Εκκλησία και τα τροπάρια. Κανείς δεν καταλαβαίνει τι νιώθει μέσα της.

Ο ευλαβής ιερέας μου εξομολογείται:

- Αυτό το παιδάκι έχει κάτι το μοναδικό. Εγώ όποτε έχω πρόβλημα αξεπέραστο, όποτε οι πιστοί μου ζητούν για κάτι μεγάλο να προσευχηθώ, ζητώ από την Αλεξάνδρα να κάνει την προσευχούλα της. Και μην ξενίζεσαι, την ακούει ο Θεός, όπως ακούει τούς αγίους. Υπάρχουν άρρωστοι για τους οποίους προσεύχεται, για ζευγάρια που δεν έχουν παιδιά, για ανθρώπους που ταλαιπωρούνται ψυχολογικά. Της δίνω τα ονόματα, της εξηγώ απλά το περιστατικό για να μην στενοχωρηθεί πολύ -είναι πολύ συμπονετική-, προσεύχεται και ο Θεός απαντά.

Αυτός ο θησαυρός, αν υπήρχε η διαγνωστική δυνατότητα και είχε προηγηθεί κάποιος έλεγχος προγεννητικά, δεν θα υπήρχε. Ο κόσμος μας σίγουρα θα ήταν πιο φτωχός σε πόνο και φαινομενικές ατέλειες. Θα ήταν πιο φτωχός σε αποδείξεις της πτώσεώς του. Θα ήταν όμως και πολύ πιο φτωχός σε φανερώσεις της χάριτος του Θεού. Η παρουσία της μικρής Αλεξάνδρας δίνει πόνο, αλλά προσφέρει τόση χάρη στον πονεμένο κόσμο μας. Και κυρίως παρουσιάζει την υποψία κάποιου Θεού, αρκετά διαφορετικού από τον ανθρώπινο που φανταζόμαστε και φυσικά δεν υπάρχει.

Κάθε τέτοιο άρρωστο παιδάκι δεν έρχεται στον κόσμο για να αγανακτούμε και για να ταλαιπωρούμαστε. Το καθένα έχει τον λόγο του και τη μυστική φωνή του. Σε μας μένει η προσφορά της αγάπης, το «αλλήλων τα βάρη βαστάζουν», η εμπειρία της κοινής ταπείνωσης -ότι δεν είμαστε και τόσο δυνατοί και σπουδαίοι όσο νομίζουμε- και η προσπάθεια να απαλύνουμε το βάρος του και να κατανοήσουμε τη γλώσσα του. Τα παιδιά αυτά μιλούν καλύτερα τη γλώσσα του Θεού.

Πηγή: απόσπασμα από το βιβλίο «Εκεί που δε φαίνεται ο Θεός»

Μη μισήσεις τον αμαρτωλό

Μη μισήσεις τον αμαρτωλό, γιατί όλοι είμαστε υπεύθυνοι για τις αμαρτίες μας. Και αν από θείο ζήλο κινείσαι εναντίον του, κλάψε μάλλον για λογαριασμό του. Και γιατί τον μισείς; Τις αμαρτίες του να μισήσεις και να ευχηθείς γι' αυτόν, για να γίνεις όμοιος με τον Χριστό, ο οποίος δεν αγανακτούσε κατά των αμαρτωλών αλλά προσευχόταν γι' αυτούς. Δε βλέπεις πώς έκλαιψε για την Ιερουσαλήμ; Άλλα και εμάς για πολλά αμαρτήματα μας περιγελά και μας χλενάζει ο διάβολος. Γιατί λοιπόν να μισούμε τον άνθρωπο που ο διάβολος τον περιγελά όπως και εμάς; Και γιατί, άνθρωπέ μου, μισείς τον αμαρτωλό; Μήπως γιατί τάχα δεν είναι δίκαιος όπως εσύ; Και πού είναι η δικαιοσύνη σου, αφού δεν έχεις αγάπη; Γιατί δεν έκλαψες γι' αυτόν, αλλά τον καταδιώκεις; Μερικοί άνθρωποι εξαιτίας της ανοησίας τους οργίζονται εναντίον των αμαρτωλών, γιατί πιστεύουν ότι έχουν διάκριση να κρίνουν τα έργα τους.

Όσιος Ισαάκ ο Σύρος

Οικογένεια

«Η κρίση στην οικογένεια σήμερα
και η θεραπεία της»- Τεκνογονία

Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Θερμού

Εδώ και μερικά χρόνια στο περιοδικό «φίλοι των πολυτέκνων», οι οποίοι επιτελούν πάρα πολύ αξιόλογο έργο, με τεράστια συνεισφορά σε πολύτεκνες οικογένειες, είχε δημοσιευτεί ένα διήγημα, όπου επειδή η γυναίκα ήθελε κι άλλα παιδιά, ήθελε πολυτεκνία, και ο άντρας δεν ήθελε, ο πνευματικός συνέστησε στη γυναίκα να χωρίσει! «Ή θα κάνεις αυτό που θέλει ο Θεός ή αλλιώς χωρίζουμε». Και μοιραζόταν αυτό στα παγκάρια των ενοριών! Δηλαδή πίσω απ' αυτά υπάρχει μια πατερναλιστική κατάσταση, μια διακυβέρνηση μέσα από τον φόβο και όχι μέσα από την έμπνευση.

Θέλουμε, φυσικά, όλοι μας, και κάθε χριστιανός και κάθε κληρικός, ν' ανεβούμε λίγο πιο πάνω και να γίνουμε όπως μας θέλει ο Θεός. Αυτό δεν μπορεί να γίνει με τον φόβο και την πίεση. Και δεν είναι όλοι οι άνθρωποι στο ίδιο σημείο ωριμότητας. Ούτε έχουν όλοι τα ίδια χαρίσματα, αν μιλάμε για την τεκνογονία. Εδώ ένα ζευγάρι πελαγώνει με ένα παιδί και άλλοι κυβερνούν επτά παιδιά με τρόπο που το χαίρεσαι. Είναι και θέμα ταλέντου.

Ή έχει σημασία η φάση στην οποία βρίσκεται το ζευγάρι. Μπορεί μετά από μερικά χρόνια να μπορεί, ενώ τώρα δεν μπορεί. Όλα αυτά εξατομικεύονται. Ας πούμε, λέμε όλοι οι χριστιανοί ότι πρέπει να είμαστε ιεραπόστολοι, δεν το λέμε; Ωραία. Πάμε όλοι στην Αφρική; Δεν πάμε όλοι, λίγοι πάνε. Άλλοι κάνουν αλλού και αλλιώς την ιεραποστολή. Δηλαδή η κλήση είναι κοινή για όλους, αλλά τα τάλαντα είναι ιδιαίτερα.

Η κλήση μας ποια είναι; Δεν είναι να γίνουμε πολύτεκνοι, αλλά η κλήση μας είναι να καλλιεργήσουμε την αγάπη.

Δε θα γίνει αυτοσκοπός η πολυτεκνία, γιατί καμιά φορά κρύβει και περηφάνια αυτό. Ο στόχος να είναι πώς εγώ θα επεκτείνω συνέχεια τις δυνατότητές μου για την αγάπη, με τη βοήθεια του Θεού, στη δεδομένη στιγμή. Τόσο ώστε ούτε να σπάσω, αλλά ούτε να βουλευτώ. Εκεί να βρούμε τη χρυσή τομή. Θα μου πείτε είναι δύσκολο, αλλά η διάκριση δεν είναι η κορυφαία των αρετών;

Είναι προτιμότερο το ζευγάρι να είναι ενωμένο κι ως κάνει λάθος. Το κριτήριο πάντα αυτό είναι, πώς θα παραμείνει η σχέση του ζευγαριού ζωντανή, πώς δε θα μειωθεί η αγάπη, στο όνομα μιας απόφασης. Αν αυτό είναι η έγνοια μας, θα δούμε μετά τι τρόπο θα βρούμε, για να μπορέσουμε να είμαστε κι οι δυο παρόντες σ' αυτή την απόφαση. Πολλές φορές φαίνεται να υπάρχει ειρήνη στη λήψη μιας απόφασης, αλλά στην πραγματικότητα υπάρχει παραίτηση του ενός απ' τους δύο. Δηλαδή άγραφα, χωρίς να έχει ειπωθεί, έχει αναθέσει στον άλλον τις αποφάσεις εν λευκώ, αλλά μέσα του είναι παραιτημένος, ίσως και δυσανεκτός και κάποια στιγμή μπορεί και να διαμαρτυρηθεί για την απόφαση που πήρε ο άλλος. Αυτά όμως είναι νοσηρές καταστάσεις. Δεν πρόκειται για τη χαρούμενη και ελεύθερη απόφαση για ανάθεση κάποιων πραγμάτων από τον έναν στον άλλο.

Νομίζω ότι πίσω από όλους αυτούς τους προβληματισμούς κρύβεται ένα λάθος. Δηλαδή ως σύζυγοι, ο καθένας μας πολλές φορές δίνει προτεραιότητα σε αυτό που πρέπει να γίνει. Προτεραιότητα όμως δεν έχει αυτό που πρέπει να γίνει. Προτεραιότητα έχει η σχέση αγάπης. Το κύριο έργο μας είναι να καλλιεργήσουμε σχέση αγάπης. Όλες οι δραστηριότητες είναι «προσχήματα», για να μπορέσουμε να αγαπήσουμε. Να έχει προτεραιότητα η αγάπη. Μετά βρίσκονται εύκολα οι απαντήσεις στο τι θα γίνει. Γιατί με άλλο μυαλό μπαίνουμε στο να απαντήσουμε τι θα γίνει, με άλλο πνεύμα. Όταν σκεφτόμαστε να γίνει οπωσδήποτε κάτι το σωστό, να μην κάνουμε λάθος, μπορεί τελικά να χάσουμε τον άλλον.

Πηγή: Από το βιβλίο «Για μια υγιή και ζωντανή οικογένεια», απόσπασμα από ομιλία του πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Θερμού

Αγίου Πορφυρίου

Για να έλθει ο Χριστός μέσα μας, πρέπει η καρδιά να είναι καθαρή

Η θεία χάρις μάς διδάσκει το δικό μας χρέος. Για να την προσελκύσουμε, θέλει αγάπη, λαχτάρα. Η χάρις του Θεού θέλει θείο έρωτα. Η αγάπη αρκεί, για να μας φέρει στην κατάλληλη «φόρμα» για προσευχή. Μόνος Του θα έλθει ο Χριστός και θα εγκύψει στην ψυχή μας, αρκεί να βρει ορισμένα πραγματάκια που να Τον ευχαριστούν· αγαθή προαίρεση, ταπείνωση και αγάπη. Χωρίς αυτά δεν μπορούμε να πούμε το «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με».

Έχουμε, επί παραδείγματι, ένα ραδιόφωνο. Όταν έχουμε στραμμένη την κεραία του στο σημείο 1, ας πούμε, όπου βρίσκονται οι πιο πολλοί πομποί, τότε ακούγεται η εκπομπή καλύτερα. Στο σημείο 2 δεν έχει τόσους ποπούς και ακούγεται κάπως λιγότερο. Στο σημείο 3 δεν ακούγεται καθόλου καλά. Το ίδιο γίνεται και στην επικοινωνία με το θείον. Όταν η ψυχή είναι στραμμένη στο 1, η επικοινωνία γίνεται πολύ καλά. Αυτό οφείλεται, βέβαια, σε δύο βασικές προϋποθέσεις, στην αγάπη και στην ταπείνωση. Με τις προϋποθέσεις αυτές η ψυχή επικοινωνεί με τον Θεό, ακούει τη φωνή Του, δέχεται τον λόγο Του, παίρνει δύναμη και χάρη θεϊκή, μεταμορφώνεται. Στρέφεται στον Θεό με απαλό τρόπο και κατανύσσεται. Όταν υπάρχει λιγότερη αγάπη και ταπείνωση – θέση 2 – επικοινωνούμε λιγότερο καλά με το θείον. Όταν πάρει η ψυχή τη θέση 3, δεν γίνεται καθόλου καλή επικοινωνία, διότι είναι γεμάτη από πάθη, μίσση, εχθρότητες και δεν μπορεί να ανέλθει.

Για να έλθει ο Χριστός μέσα μας, όταν Τον επικαλούμαστε με το «Κύριε Ιησού Χριστέ», πρέπει η καρδιά να είναι καθαρή, να μην έχει κανένα εμπόδιο, να είναι ελεύθερη από μίσος, από εγωισμό, από κακία. Πρέπει να Τον αγαπάμε και να μας αγαπάει. Αν, όμως, έχουμε μέσα μας κάποιο κατάκριμα, πάλι υπάρχει κάποιο μυστικό. Και το μυστικό είναι να ζητήσουμε συγγνώμη ή να το πούμε στον πνευματικό. Αλλ' αυτό θέλει ταπείνωση, όπως είπαμε. Άμα συμμορφωθείς εφαρμόζοντας τα λόγια του Θεού και δεν έχεις τύψεις στη συνείδησή σου και έχεις ηρεμία και κάνεις καλά έργα, μπαίνεις στην προσευχή απαλά, χωρίς να το καταλάβεις. Έπειτα περιμένεις απλά, σιγά σιγά, μέχρι να έλθει η χάρις.

Σε καθετί που συμβαίνει, να ρίχνετε το βάρος στον εαυτό σας. Να προσεύχεστε με ταπείνωση, να μην αυτοδικαιώνεστε. Βλέπετε, για παράδειγμα, αντιζηλία από απέναντι; Προσευχή εσείς με αγάπη, για να ρίξετε αγάπη στην αντιζηλία. Ακούτε συκοφαντία εναντίον σας; Προσευχηθείτε. Προσέχετε, γιατί «και θρους γογγυσμών ουκ αποκρύπτεται». Ο παραμικρός γογγυσμός κατά του πλησίον επηρεάζει την ψυχή σας και δεν μπορείτε να προσευχηθείτε. Το Πνεύμα το Άγιον, όταν βρίσκει έτσι την ψυχή, δεν τολμάει να πλησιάσει.

Πηγή : Απόσπασμα από το βιβλίο Βίος και Λόγοι Γέροντος Πορφυρίου, Έκδοση Ιεράς Μονής Χρυσοπηγής

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
1 ΤΕΤΑΡΤΗ	Εσπερινός (Κυπριανού Ιερομάρτυρος, Ιουστίνης παρθενομάρτυρος)	—	5:30 μ.μ.
2 ΠΕΜΠΤΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	—	6:30 π.μ.
3 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Εσπερινός (Ιεροθέου επισκόπου Αθηνών, Θεοδώρου οσίου του Ταμασέως, Ιωάννου οσίου του Λαμπαδιστού)	—	5:30 μ.μ.
4 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Πάντων των εν τη Νήσω Κύπρω διαλαμπάντων Αγίων)	— 5:30 μ.μ.	6:30 π.μ. 5:30 μ.μ.
5 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Θωμά αποστόλου, Κενδέου οσίου του θαυματουργού)	6:30 π.μ. 5:30 μ.μ.	7:00 π.μ. —
6 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Σεργίου και Βάχχου Μεγαλομαρτύρων)	6:30 π.μ. —	— 5:30 μ.μ.
7 ΤΡΙΤΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	—	6:30 π.μ.
8 ΤΕΤΑΡΤΗ	Εσπερινός (Ιακώβου αποστόλου, υιού του Αλφαίου, οσίων Ανδρονίκου και Αθανασίας)	—	5:30 μ.μ.
9 ΠΕΜΠΤΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	—	6:30 π.μ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2025

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
10 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΑΓΡΥΠΝΙΑ (Φιλίππου αποστόλου εκ των Ο', Θεοφάνους ομολογητού, Ζηναΐδος και Φιλονίλλης οσίων, Ιωνά οσίου του εν Περγάμω της Κύπρου)	—	8:30 μ.μ.
11 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Εσπερινός (Των Αγίων Πατέρων της εν Νικαία Ζ' Οικουμενικής Συνόδου, Επικτήτου οσίου)	5:30 μ.μ.	5:30 μ.μ.
12 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος – Θεία Λειτουργία	6:30 π.μ.	7:00 π.μ.
13 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Παράκληση στη Θεοτόκο Εσπερινός (Θεράποντος ιερομάρτυρος επισκόπου Κύπρου)	7:00 π.μ. —	— 5:30 μ.μ.
14 ΤΡΙΤΗ	Όρθρος – Θεία Λειτουργία	—	6:30 π.μ.
15 ΤΕΤΑΡΤΗ	Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο	—	5:30 μ.μ.
17 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Εσπερινός (Λουκά αποστόλου και ευαγγελιστού)	—	5:30 μ.μ.
18 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Ιωήλ προφήτου, Μνάσωνος επισκόπου Ταμασού)	— 5:30 μ.μ.	6:30 π.μ. 5:30 μ.μ.
19 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος – Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Αρτεμίου μεγαλομάρτ., οσίου Γερασίμου Κεφαλληνίας)	6:30 π.μ. 5:30 μ.μ.	7:00 π.μ. —

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
20 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Ιλαρίωνος του μεγάλου, Χριστοδούλου του εν Πάτμω, Σωκράτους ιερομάρτυρος)	6:30 π.μ. ——	—— 5:30 μ.μ.
21 ΤΡΙΤΗ	Όρθρος – Θεία Λειτουργία	——	6:30 π.μ.
22 ΤΕΤΑΡΤΗ	Εσπερινός (Ιακώβου Αποστόλου του Αδελφοθέου)	——	5:30 μ.μ.
23 ΠΕΜΠΤΗ	Όρθρος – Θεία Λειτουργία	——	6:30 π.μ.
24 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Εσπερινός (Μαρκιανού και Μαρτυρίου μαρτύρων και νοταρίων)	——	5:30 μ.μ.
25 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Δημητρίου μεγαλομάρτυρος)	—— 5:30 μ.μ.	6:30 π.μ. 5:30 μ.μ.
26 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος – Θεία Λειτουργία	6:30 π.μ.	7:00 π.μ.
27 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Παράκληση στη Θεοτόκο	7:00 π.μ.	——
29 ΤΕΤΑΡΤΗ	Εσπερινός (Ζηνοβίου ιερομάρτυρος και Ζηνοβίας της αδελφής αυτού, Θεράποντος οσίου του εν Λυθροδόντα)	——	5:30 μ.μ.
30 ΠΕΜΠΤΗ	Όρθρος – Θεία Λειτουργία	——	6:30 π.μ.
31 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Εσπερινός (Κοσμά και Δαμιανού των Αναγύρων, Δαυΐδ του εν Ευβοία)	——	5:30 μ.μ.

Περί της συνεχούς Μεταλήψεως των Αχράντων του Χριστού Μυστηρίων

Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου

«Αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού»

(Κεφ. Η')

Κατ' εξοχήν πονηρός, αδελφοί μου, είναι ο ίδιος ο διάβολος, αφού είναι η αιτία και ο πατέρας κάθε αμαρτίας. Είναι ο δημιουργός κάθε πειρασμού. Διδασκόμαστε να παρακαλούμε τον Θεό να μας ελευθερώσει από τις δικές του ενέργειες και επιβουλές, πιστεύοντας ότι ο Κύριος δε θέλει να μας αφήσει να πειραχτούμε πάνω από τις δυνάμεις μας, όπως λέει και ο Απόστολος· «μαζί με τον πειρασμό, ο Θεός θα μας δώσει και δύναμη για να μπορέσουμε να τον υπομείνουμε». Είναι ανάγκη, όμως, να μην αμελούμε να Του φωνάζουμε ταπεινά.

**«Ότι σου έστιν η βασιλεία και η δύναμις
και η δόξα εις τους αιώνας. Αμήν»**

(Κεφ. Θ')

Επειδή ο Κύριός μου γνωρίζει ότι πάντοτε η ανθρώπινη φύση ολιγοψυχεί, σαν ολιγόπιστη, μας παρηγορεί λέγοντάς μας· «αφού έχετε τέτοιον Πατέρα και δυνατό και υπερένδοξο Βασιλέα, να μην αμφιβάλλετε για ό,τι Του ζητάτε κατά καιρούς. Μόνο, να μην ξεχνάτε να Τον παρενοχλείτε, όπως εκείνη η χήρα ενοχλούσε για την αδικία που είχε υποστεί από τον δικαστή. Να λέτε σ' Αυτόν· «Κύριε, λύτρωσέ μας από τον αντίδικό μας, γιατί σε Εσένα ανήκει η αδιάδοχος

Βασιλεία, η ανίκητη δύναμη και η δόξα η ακάλυπτη. Ως Βασιλιάς δυνατός, προστάξεις και τιμωρείς τους εχθρούς μας. Ως Θεός υπερένδοξος, δοξάζεις και ανυψώνεις εκείνους που Σε δοξάζουν. Ως Πατήρ φιλόανθρωπος και φιλόστοργος, θεωρείς προσφιλείς και αγαπάς εκείνους που αξιώθηκαν να γίνουν υιοί Σου με το άγιο Βάπτισμα, και Σε αγαπούν με όλη την καρδιά τους. Νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν».

Επιλεγμένα της Κυριακής ευχής

Η Κυριακή προσευχή διαιρείται, από τη μία πλευρά, σε εννιά τμήματα, σύμφωνα με τα εννιά τάγματα των ουράνιων αγγέλων. Αυτό οφείλεται στο ότι αναβιβάζει τον άνθρωπο στο επίπεδο της εργασίας και της αξίας των αγγελικών δυνάμεων. Από την άλλη πλευρά, η προσευχή αυτή χωρίζεται σε τρία μέρη, στο προοίμιο ή πρόλογο, στα εφτά αιτήματα και στον επίλογο. Και αυτό, γιατί Τρία είναι τα πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, ο Θεός Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Επίσης, τρία είναι τα τάγματα των δικαίων σύμφωνα με την παραβολή του σπόρου. Άλλοι που καρποφορούν ως το εκατό, άλλοι ως το εξήντα και άλλοι ως το τριάντα. Τρεις είναι κατά τους Πατέρες και οι θεωρίες, η θεωρία των αισθητών κτισμάτων, των νοητών και της Αγίας Τριάδος. Τρία ήταν και τα είδη του ξύλου στον Παράδεισο. Το ένα για να ζει ο άνθρωπος, το άλλο για να ζει ευχάριστα και το τρίτο για να ζει και ευχάριστα και αιώνια. Υπάρχουν πάρα πολλές πνευματικές καταστάσεις που διευκρινίζονται ή δηλώνονται με τον τριαδικό αριθμό.

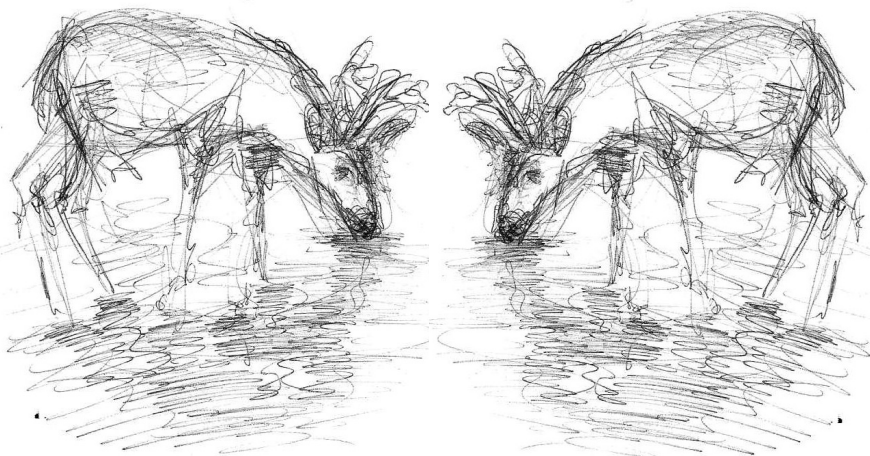
Αγαπητέ μου, δεξ τη θαυμαστή σοφία του Κυρίου μας που γνωρίζει ότι τρία είναι τα πράγματα που σώζουν τον άνθρωπο, η πίστη, η πράξη και η θεωρία. Πρώτα κάποιος ακούγοντας, πιστεύει. Δεύτερον, με τις πράξεις του εργάζεται τις εντολές. Και τρίτον, αξιώνεται να ενωθεί με τον Θεό με νοερή αίσθηση και πληροφορία μέσω της θεωρίας. Δηλαδή, με τη θεωρητική πίστη απολαμβάνει εκείνα που πίστεψε με την εξ ακοής πίστη.

Επειδή ο Κύριος τα γνωρίζει αυτά, συνέταξε με θαυμαστή σοφία την Κυριακή προσευχή. Άρχισε το προοίμιο από το κεφάλαιο της θεολογίας και το θεμελίωσε στην πίστη.

Ύστερα, πρόσθεσε τα αιτήματα που αναφέρονται στην εργασία και εφαρμογή των εντολών. Επισφράγισε τον επίλογο με το ίδιο κεφάλαιο της θεολογίας και πίστης, επειδή Αυτός είναι το άλφα και το ωμέγα, η αρχή και το τέλος των σωζόμενων πιστών.

Ο Κύριος ενέταξε αυτή τη διδασκαλία στην προσευχή και όχι σε άλλη αρετή, αφ' ενός επειδή εκείνη η στιγμή ήταν η κατάλληλη, διότι οι Απόστολοι Τον παρεκάλεσαν να τους διδάξει πώς να προσεύχονται. Αφ' ετέρου διότι κάθε αρετή αποκτάται με την προσευχή. Αν κάποιος ερευνήσει με προσοχή, θα βρει και την αγάπη, που είναι το κεφάλαιο όλων των αρετών, να συνοδεύεται πάντα από την προσευχή. Η προσευχή με τη αγάπη αρχίζει και με την αγάπη γίνεται τέλεια. Και η αγάπη με την προσευχή ενδυναμώνεται και με την προσευχή γίνεται και αυτή τέλεια.

Πηγή: Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου, περί της συνεχούς Μεταλήψεως των Αχράντων του Χριστού Μυστηρίων, εκδόσεις ΜΥΡΙΟΒΙΒΛΟΣ

Από τους λόγους των Πατέρων

Περί προσευχής

Μέρος Δ΄

Οσίου Ιωάννου του Σιναΐτου

37. Στην ψαλμωδία που γίνεται με πολλούς, ακολουθούν αιχμαλωσίες και ρεμβασμοί. Στην κατά μόνας όμως, προσευχή δεν παρατηρούνται αυτά. Αλλά αυτή την πολεμάει η ακηδία, ενώ την πρώτη την βοηθάει η προθυμία.

38. Την αγάπη του στρατιώτη προς τον βασιλέα την έδειξε η ώρα του πολέμου. Και την αγάπη του μοναχού προς τον Θεό την δοκίμασε ο καιρός και ο τρόπος της προσευχής. Την πνευματική σου κατάσταση θα σου την φανερώσει η προσευχή σου. Οι θεολόγοι άλλωστε χαρακτήρισαν την προσευχή καθρέπτη του μοναχού.

39. Εκείνος που ασχολείται με κάτι και το συνεχίζει, ενώ σήμανε η ώρα της προσευχής, αυτός εμπαίζεται από τους δαίμονες. Διότι αυτό επιδιώκουν οι κλέπτες, ώρα με την ώρα να κλέβουν τον χρόνο της προσευχής μας.

40. Μην αρνείσαι να προσεύχεσαι για κάποια ψυχή (που σου το ζήτησε), έστω και αν δεν διαθέτεις καρποφόρα προσευχή. Διότι η πίστη εκείνου που ζήτησε την προσευχή, έσωσε πολλές φορές κι εκείνον που προσευχήθηκε και μάλιστα με συντριβή καρδιάς. Μην υπερηφανεύεσαι, εάν προσεύχεσαι για άλλους και εισακούεσαι, διότι η πίστη αυτών ενήργησε, ώστε να εισακουσθεί η προσευχή σου.

41. Κάθε μαθητής θα εξετάζεται από τον διδάσκαλό του καθημερινά στα μαθήματα που διδάχθηκε. Και από κάθε νου θα ζητηθεί, και δικαίως, να παρουσιάσει σε κάθε προσευχή του τη δύναμη εκείνη που έλαβε από τον Θεό. Γι' αυτό ας προσέχουμε.

42. Όταν προσευχηθείς με προσοχή και επιμέλεια, τότε σύντομα θα πολεμηθείς από το πάθος της οργής, διότι έτσι είναι το σχέδιο των δαιμόνων. Κάθε αρετή, προ πάντων όμως την προσευχή, ας την εργαζόμαστε πάντοτε με πολλή συναίσθηση. Και η ψυχή τότε προσεύχεται με συναίσθηση, όταν υπερνικήσει τον θυμό.

43. Όσα αποκτούμε με πολλές ικεσίες και σε πολύ χρόνο, αυτά είναι μόνιμα. Όποιος απέκτησε μέσα του τον Κύριο, δεν ρυθμίζει πλέον ο ίδιος τα λόγια και το σχέδιο της προσευχής, διότι τότε «το πνεύμα εντυγχάνει υπέρ αυτού στεναγμούς αλαλήτοις» (Ρωμ. Η' 26).

44. Να μη δεχθείς στην προσευχή σου καμία αισθητή εικόνα και φαντασία, για να μην πλανηθείς και παραφρονήσεις.

45. Για κάθε αίτημα, η πληροφορία εμφανίζεται στην προσευχή. Πληροφορία είναι η απαλλαγή από την αμφιβολία. Πληροφορία είναι η βέβαιη και ασφαλής φανέρωση ενός αγνώστου πράγματος.

46. Να γίνεσαι υπερβολικά ελεήμων και συμπονετικός, εσύ πού καλλιεργείς την προσευχή. Διότι με την ελεημοσύνη οι μοναχοί «εκατονταπλασίονα λήψονται» στην παρούσα ζωή. Και το επόμενο του ευαγγελικού λόγου, (δηλαδή το «ζωήν αιώνιον κληρονομήσουσι»), (Ματθ. ιθ' 29), θα το απολαύσουν στον μέλλοντα αιώνα.

47. Ήλθε το πυρ (του θείου πόθου) μέσα στην καρδιά και ανέστησε την προσευχή. Αφού δε η προσευχή αναστήθηκε και αναλήφθηκε στους ουραμούς, έγινε στο ανώγειο της ψυχής η κάθοδος του πυρός (του Αγίου Πνεύματος).

48. Μερικοί ισχυρίζονται ότι η προσευχή είναι ανώτερη από τη μνήμη του θανάτου. Εγώ όμως γνωρίζω να ανυμνώ εξ ίσου τις δύο ουσίες της μιας υποστάσεως.

49. Ο ικανός ίππος συνήθως, καθώς αρχίζει να τρέχει, θερμαίνεται και προχωρώντας αυξάνει την ταχύτητα του δρόμου του. Ως δρόμο εννοώ την υμνωδία και ως ίππο τον ανδρείο νου,

ο οποίος «πόρρωθεν οσφραίνεται πολέμου» (Ιώβ λθ' 25) και προετοιμάζεται για τη μάχη και πάντοτε δείχνεται ανίκητος.

50. Είναι βαρύ να αρπάξεις το νερό από το στόμα του διψασμένου. Βαρύτερο όμως είναι να διακόψεις μία ψυχή που προσεύχεται με κατάνυξη από την πολυπρόθητη αυτή προσευχή της πριν την τελειώσει.

51. Μην αναχωρήσεις από την προσευχή σου, πριν δεις να σταματούν, σύμφωνα με την οικονομία του Θεού, το πυρ (της χάριτος) και το ύδωρ (των δακρύων). Διότι ίσως να μη σου δοθεί πάλι σε ολόκληρη τη ζωή σου τέτοια ευκαιρία για την συγχώρηση των αμαρτιών σου. Εκείνος που γεύθηκε τη χάρη της προσευχής, συνέβη ώστε πολλές φορές από έναν (απρόσεκτο) λόγο που είπε να μολύνει τον νου του, και έτσι μόλις στάθηκε στην προσευχή δεν βρήκε το ποθούμενο όπως συνήθως.

Πηγή: Όσιος Ιωάννης ο Σιναΐτης. Κλίμαξ. Εκδ. Ιερά Μονή Παρακλήτου. Ωρωπός.

Από τις διδαχές του Αγίου Νεκταρίου

Δεν θέλω να θλίβεσθε και να συγχύζεσθε για όσα συμβαίνουν αντίθετα στη θέλησή σας, όσο δίκαιη κι αν είναι αυτή. Μια τέτοια θλίψη μαρτυρεί την ύπαρξη εγωισμού. Προσέχετε τον εγωισμό, που κρύβεται κάτω από τη μορφή του δικαιώματος. Προσέχετε και την άκαιρη λύπη, δημιουργείται ύστερα από έναν δίκαιο έλεγχο. Η υπερβολική θλίψη για όλα αυτά είναι του πειρασμού. Μία είναι η αληθινή θλίψη. Αυτή που δημιουργείται, όταν γνωρίσουμε καλά την άθλια κατάσταση της ψυχής μας. Όλες οι άλλες θλίψεις δεν έχουν καμιά σχέση με τη χάρη του Θεού.

Λόγος πνευματικός

Όσιος Μακάριος της Όπτινα

Εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού

Άκουσε! Ο ίδιος ο Κύριος λέει για τον άνθρωπο που εμπιστεύεται τον εαυτό του στην θεία Πρόνοια: «επ' εμέ ήλπισε, και ρύσομαι αυτόν σκεπάσω αυτόν, ότι έγνω το όνομά μου. Κεκράζεται προς με, και επακούσομαι αυτού, μετ' αυτού ειμί εν θλίψει εξελούμαι αυτόν και δοξάσω αυτόν» (ψαλμ. 90 : 14-15). Οι θλίψεις και τα βάσανα εδραιώνουν την πίστη μέσα μας και μας διδάσκουν να περιφρονούμε τον κόσμο και τη δόξα του.

Πίστευε πάντοτε ότι κανένα κακό, καμιά λύπη δεν μπορεί να μας βρει -ούτε μια τρίχα δεν μπορεί να πέσει από το κεφάλι μας- χωρίς να το παραχωρήσει ο Θεός.

Τίποτα δεν γίνεται, λέει ο αββάς Δωρόθεος, χωρίς την πρόνοια του Θεού. Και όπου υπάρχει η πρόνοια του Θεού, οπωσδήποτε αυτό που συμβαίνει, όσο πικρό κι αν είναι, θα φέρει ωφέλεια στην ψυχή.

Μη λυπάσαι λοιπόν και μη μικροψυχείς για τους πειρασμούς σου. Να τους δέχεσαι ατάραχα, με ταπεινοφροσύνη και ελπίδα στον Θεό. Πίστεψέ το : Ποτέ δεν είναι δυνατό να πάρουν τα πράγματα καλύτερη εξέλιξη, παρά μόνο έτσι όπως τα επιτρέπει ο Θεός μέσα στο έλεός του. Γι' αυτό δόξαζέ Τον για όλα. Και μη ρίχνεις τις ευθύνες, για ό,τι σου συμβαίνει, σε άλλους ανθρώπους.

Αν και έχουμε πάντα την τάση ν' αποδίδουμε τα προβλήματά μας στους άλλους, στην κακία ή την ανικανότητά τους, στην πραγματικότητα αυτοί δεν είναι παρά εργαλεία στα χέρια του Θεού. Εργαλεία, που τα χρησιμοποιεί για να οικονομήσει τη σωτηρία μας.

Πάρε λοιπόν θάρρος και προσευχήσου. Προσευχήσου θερμά στον Κύριο, που πάντοτε εργάζεται για τη σωτηρία μας, χρησιμοποιώντας γι' αυτό τον σκοπό και τα δυο μέσα : και ό,τι εμείς αποκαλούμε ευτυχία, και ό,τι εμείς αποκαλούμε δυστυχία.

Για μας, που σταθερά και ακλόνητα πιστεύουμε στην πρόνοια του Θεού, ακόμα και η χειρότερη αναποδιά δεν είναι παρά μια κίνηση του χεριού Εκείνου, του Κυρίου μας, που δεν κουράζεται ποτέ να ελκύει τον άνθρωπο στον δικό του δρόμο προς την αιωνιότητα. Και δεν κουράζεται ποτέ να δείχνει αυτό τον δρόμο.

Αλλά γι' αυτούς που δεν έχουν την πίστη μας, οι θλίψεις αυτού του κόσμου είναι πραγματικά πικρές, πικρότατες. Τους λείπει, βλέπεις, η ελπίδα. Η ελπίδα που, όπως είπε κάποιος άγιος, γεννιέται από τη γεύση και την εμπειρία των δώρων του Κυρίου.

Είναι μετά ν' απορεί κανείς, όταν ο θάνατος κάποιου αγαπημένου τους προσώπου τους αφήνει απαρηγόρητους και τους γεμίζει απελπισία;

Πηγή : Από το βιβλίο : Πνευματικές Νουθεσίες, Ιερά Μονή Παρακλήτου Ωροπός Αττική

Τι να τους απαντήσει κανείς;

Το παιδί της φοιτά στην έκτη δημοτικού. Είναι πάρα πολύ αδύνατος μαθητής. Την ενημερώνουν ότι θα έχει «στήριξη» στο γυμνάσιο, δηλαδή κάποιες περιόδους θα συμμετέχει σε μάθημα σε μικρή ομάδα παιδιών και θα έχει απαλλαγή από κάποια μαθήματα, όπως είναι τα Αρχαία και τα Γαλλικά. Και τι προβληματίζει τη μαμά αυτή; «Άραγε είναι καλό το να μην κάνει Αρχαία;»... Κάποιες φορές αισθανόμαστε ότι ό,τι και να πούμε σε κάποιους γονείς για το παιδί τους, έχουν τόσο κλειδωμένο το μυαλό και την ψυχή τους, έχουν με τόση σιγουριά αποφασίσει οι ίδιοι από πολύ νωρίς για το ποια είναι τα χαρακτηριστικά του παιδιού τους, που μοιάζουν να μην ακούνε τίποτε...

Η κόρη της φοιτά στην έκτη δημοτικού. Την επομένη της τελικής γιορτής, παίρνει τηλέφωνο τη διευθύντρια του σχολείου: «Απογοητεύτηκα πολύ από τη γιορτή. Δεν ήταν τα παιδιά οι πρωταγωνιστές. Δόθηκε υπερβολική έμφαση στον δικό σας αποχαιρετισμό από διάφορους που έκαναν μακροσκελείς ομιλίες για σας. Τόσο χάλια ένιωθα, που έχασα τον ύπνο μου!»... Το να αφιερωθεί πολύς χρόνος στον αποχαιρετισμό της διευθύντριας δεν είναι κάτι που εσκεμμένα θα προγραμματίζε κανένα σχολείο, νομίζω... Παρ' όλα αυτά, δυστυχώς, συχνά συμβαίνει, διότι πολλοί θέλουν να κάνουν ομιλία σε τέτοιες περιπτώσεις. Το να αναστατωθεί, όμως, κάποιος τόσο πολύ, γι' αυτό τον λόγο, που να χάσει τον ύπνο του, που να τηλεφωνήσει στη διευθύντρια του σχολείου, για να εκφράσει την έντονη δυσαρέσκειά του, είναι, νιώθω, κάτι

που θα έπρεπε να τον προβληματίσει... Γιατί άραγε μια σχολική γιορτή που δεν ικανοποίησε τις προσδοκίες ενός ανθρώπου τον αναστάτωσε τόσο πολύ; Μήπως δίνουμε γενικότερα έμφαση σε γεγονότα που στην πραγματικότητα δεν είναι και τόσο σημαντικά; Και γιατί συμβαίνει αυτό; Και αν κάποια στιγμή έρθουμε αντιμέτωποι με ένα αληθινά δυσάρεστο γεγονός, πώς άραγε θα αντιδράσουμε;

Πατέρας που παρακολούθησε την τελική γιορτή του σχολείου του παιδιού του πλησιάζει τους δασκάλους που εργάστηκαν για τη γιορτή και λέει: «Γιατί δεν κάνατε τίποτε κυπριακό, να το απολαύσουμε;»... Τι άραγε αναμένει ο συγκεκριμένος κύριος να του απαντήσουν; Και πώς άραγε νιώθουν αυτοί οι άνθρωποι μετά από τόσο κόπο που έχουν κάνει, να ακούνε αυτό το σχόλιο; Δικαίωμά του, φυσικά, είναι να εκφράσει τις σκέψεις του. Αλλά σίγουρα πόσο ομορφότερος θα ήταν ο κόσμος μας, αν σκεφτόμασταν πριν εκφραστούμε! Αν σκεφτόμασταν τον λόγο που το κάνουμε και όσο μπορούμε το πώς άραγε θα νιώθαμε εμείς, αν ήμασταν ο άλλος που μας ακούει. Αυτά αποκαλύπτουν την ποιότητα του καθενός από εμάς...

Πατέρας που δε μίλησε ποτέ με τη συνάδελφο για την πρόοδο του παιδιού του, της συστήθηκε μόνο λίγες μέρες πριν την τελική γιορτή, για να εκφράσει τη μεγάλη του αναστάτωση, που δε ρωτήθηκε για την ημερομηνία της τελικής γιορτής, αφού δεν τον βόλεψε, αφού εκείνη την ημέρα θα ήταν στο εξωτερικό σε επαγγελματικό ταξίδι. Όταν μάλιστα ενημερώθηκε ότι ποτέ κανένας γονέας δεν ερωτάται για την ημερομηνία που θα τον βόλεψε να γίνει η γιορτή του σχολείου, απείλησε ότι θα καταγγείλει το σχολείο στο Υπουργείο Παιδείας...

ΔΧ

«Όπως η λίμνη καθρεφτίζει τον ουρανό όταν είναι γαλήνια, έτσι κι εμείς βρίσκουμε καλύτερο το καθρέφτισμα του Θεού στη μόνωση και τη σιγή.

Το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να ησυχάσουμε και να καθαρθούμε, ώστε να φανεί το πρόσωπό Του.»

ΠΗΓΗ: Αγάπη. Η χαραμάδα της αιωνιότητας.
Ernesto Cardenal
Εν πλω

Εξομολογήσεις

Εξομολογήσεις γίνονται μετά από συνεννόηση με τον π. Μιχαήλ **(99883799)** και τον π. Κυριάκο **(99441025)**.

Υπενθυμίσεις:

1. Καθημερινά οι πατέρες βρίσκονται στο γραφείο του μεγάλου Ναού μεταξύ 4:30 - 5:30 μ.μ. για εξυπηρέτηση του κοινού. Τηλέφωνο: 22432401 (π. Μιχαήλ 99883799, π. Κυριάκος 99441025 και π. Λαυρέντιος 96457111).
2. Ο Ναός παραμένει ανοιχτός από τις 7:00-11:00 π.μ. και 4:30 - 6:30 μ.μ. καθημερινά. Για περισσότερες πληροφορίες αποταθείτε στα τηλέφωνα της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, (22459760, 22459763) (7:30 π.μ. - 5:30 μ.μ. καθημερινά).
3. Στις 10 Οκτωβρίου, η ώρα 8:30 μ.μ. θα έχουμε αγρυπνία.

Περιοδικό "Χαίρε" ● Αρ. τ. 22 ● Οκτώβριος, 2025
Υπεύθυνος: Πρωτ. Κυριάκος Χρίστου ● Τηλέφωνο: +357 22459760
Φαξ: +357 22437746 ● Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, (1621), Λευκωσία
Email: inpanayiasen@cytanet.com.cy ● Website: www.panagiapalouriotissa.com
Έργο ζωγραφικής στο εξώφυλλο και σκίτσα: Μαρία Χρίστου
Εκτύπωση: Τυπογραφεία "Γαλαξίας" λτδ, Τηλ.: 22433520, Λευκωσία

*Ιερός Ναός
Παναγίας
Παλονριώτισσας*